

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010691
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010691.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému P. A., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F. K., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 2T/55/2015 zo dňa 25.06. 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného P. A.
z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn.: 2T/55/2015 zo dňa 25.06.2015 uznal obžalovaného P. A. za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že hoci je ako otec dieťaťa v zmysle § 62 a nasl. Zákona o rodine a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/228/2010-21 zo dňa 20.05.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.06.2011, povinný prispievať na výživu svojich detí mal. H. A., nar. XX.XX.XXXX sumou 33,-€ a mal. P. A., nar. XX.XX.XXXX sumou 33,-€ k rukám matky L. M., trvale bytom D. XXX, ktorej boli deti zverené do výchovy, vždy do 25.dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.07.2010, svoju vyživovaciu povinnosť si v mieste svojho bydliska ani inde riadne neplní a v uvedenom období bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín od 16.01.2013 do 13.05.2013, kde bol pre nespoluprácu vyradený dňa 14.05.2013, v období od 02/2013 do 07/2014 bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, v období od 01.06.2013 do 30.06.2013 bol zamestnaný na dohodu v spoločnosti IN Services s.r.o. Bratislava, Staré Grunty 53 a v období od 26.08.2014 do 01.09.2014 bol zamestnaný na dohodu v spoločnosti Trocken s.r.o., Melčice - Lieskové, Zamianske Lieskové 385, čím mu za obdobie od mesiaca august 2012 do dňa hlavného pojednávania vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 2.310,-€.

Za to mu bol podľa § 207 ods.3, § 49 ods.2 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný zaradený pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný, pričom bližšie neupresnil, voči ktorým výrokom odvolanie smeruje. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny vo výroku o treste, ktorý je neprimeraný. Okresný súd mu zamietol všetky opravné prostriedky, ktoré navrhoval pre svoju obhajobu a je preto voči nemu zaujatý. Súd prvého stupňa vôbec nevykonával ním navrhované dôkazy o tom, že si vyživovaciu povinnosť plnil. Tiež mu nebolo umožnené zmeniť obhajcu. Podáva i odpor voči rozsudku sp. zn.: 0Tp/829/2015 z dôvodu neumožnenia predloženia dôkazov o plnení si vyživovacej povinnosti.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Následne odvolanie písomne doplnil i prostredníctvom obhajcu. V tomto doplnení uviedol, že podáva odvolanie voči výroku rozsudku o uloženom treste. Podľa jeho názoru je pre spoločnosť, ale i pre jeho deti rozumnejšie a efektívnejšie, aby mu bol uložený iný druh trestu ako trest nepodmienečný, pretože si chce nájsť prácu a plniť vyživovaciu povinnosť. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu, alebo aby mu uložil miernejší trest.

Prokurátor sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Poškodená písomne uviedla, že obžalovaný neuhradil žiadnu časť dlžného výživného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že doposiaľ nemal objektívne možnosť výživné riadne platiť. V súčasnosti je riadne zamestnaný a v najbližších dňoch čaká výplatu mzdy. Chcel by preto začať dlžné výživné splácať. Požiadal, aby mu súd poskytol možnosť preukázať, že má záujem výživné riadne platiť. Upresnil, že napadnutý rozsudok považuje vo výroku o vine za správny a zákonný a odvolanie podal len vo vzťahu k výroku o treste, ktorý je podľa neho neprímerane prísny.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Keďže odvolanie smerovalo len voči výroku o treste napadnutého rozsudku, preskúmal krajský súd skutkové zistenia súdu prvého stupňa a iné prípadné chyby odvolaním nevytýkané, len v obmedzenom revíznom režime a teda v tom rozsahu, či by neboli dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr. poriadku.

Žiadne takéto chyby však v rozsudku súdu prvého stupňa zistené neboli.

V ďalšom preto krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok len vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, zisťujúc pritom, či sú v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného dôvodné.

Je potrebné konštatovať, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy tak, ako to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Trestného zákona.

Vo vzťahu k možnosti uloženia určitého druhu a výmery trestu konkrétnemu páchatel'ovi, treba jeho osobu a osobnosť hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba preto posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie sociálnej škodlivosti (nebezpečnosti) činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Pomery páchatel'a sa takisto týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu.

Za trestný čin, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného, umožňuje Trestný zákon uložiť trest odňatia slobody v trvaní 1 až 5 rokov. Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný bol pred spáchaním aktuálnej trestnej činnosti v priebehu rokov 2001 až 2013 päť krát súdne trestaný a to prevažne pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: OT/55/2013 z 28.6.2013 pre prečin podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zákona. Bol mu uložený podmienečný trest odňatia slobody, ale keďže sa neosvedčil v skúšobnej dobe, bolo rozhodnuté o premene trestu. I keď sa v 4 prípadoch na odsúdeného hľadí, akoby nebol odsúdený, nebráni táto skutočnosť súdu, aby i na zahladené odsúdenia prihliadol v tom smere, v akej miere sú prítomné osobnostné predpoklady obžalovaného na páchanie trestnej činnosti a vyvodil v tom smere príslušné konzekvencie k druhu a

dĺžke trestu, ktorý hodlá uložiť. Obžalovaný síce tvrdil, že je zamestnaný a očakáva i vyplatenie mzdy, tieto skutočnosti však žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal.

Zistené skutočnosti podľa názoru krajského súdu umožňujú konštatovať, že obžalovaný nepácha trestnú činnosť ako jednorazové vybočenie z obvyklého spôsobu života. Práve naopak, obžalovaný páchal trestnú činnosť opakovane a ani predchádzajúce uložené podmiennečné tresty a nepodmiennečný trest ho od ďalšieho páchania zrejme neodradili. Ak ani predchádzajúce ukladania trestov nemalo na obžalovaného preventívny účinok, je potrebné jednoznačne uviesť, že s prihliadnutím na potrebu individuálnej prevencie bolo nevyhnutné obžalovanému uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody. Uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, či iného miernejšieho druhu trestu, by s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie bolo nedostatočné.

Súd prvého stupňa teda postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, rozhodol okresný súd správne i o zaradení obžalovaného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V danom prípade preto neprípadovalo do úvahy uloženie podmiennečného trestu, či iného druhu miernejšieho trestu, ani postup podľa § 44 Trestného zákona (ten sa aplikuje pri ukladaní súhrnného a ďalšieho trestu).

Nad rámec veci krajský súd uvádza, že okresný súd pri ukladaní trestu opomenul vyhodnotiť pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností. Keďže však tento postup by v odvolacom konaní vyústil zjavne v neprospech obžalovaného, s poukazom na zásadu zákazu reformácie in peius, krajský súd už vlastným postupom toto opomenutie nenaprával.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.